

[Bertel Dahlgaard.]

sætte den Mening, at Tallene var for højt ansat. Hvad angaar Tallet, er det jo noget rent faktisk, som nogenlunde kan regnes ud paa Forhaand, selvfølgelig med en vis Margen. Naar man siger, at alle de unge skal indkaldes, altsaa 30 000 aarlig, og at de unge skal ligge inde mindst et Aar, og at der samtidig skal gennemføres et regionalt organiseret Hjemmeværn og ske en Genopbygning af Forsvaret hurtigst muligt, tror jeg ikke, at den højtærede Minister med det Prismiveau, vi nu har, kommer ned under de 400 Mill. Kr. aarlig og de 2 Milliarder Kr. til Genopbygningen. Det er derom, jeg har tilladt mig at sige, at det er ikke ansvarlig Handling at kaste et saadant Forslag ud, naar den højtærede Minister saa lidt som jeg aner noget som helst eller kan have noget som helst Begreb om, hvordan Forholdet kommer til at ligge for Danmark i den kommende Tid.

Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister at komme ud af den Tankegang, at Spørgsmaalet om det gode Forhold imellem Folk og Værn er noget, der gøres afhængigt af, hvor meget det ene eller det andet Parti mener Danmarks Interesse kræver. Hver Gang der her i Landet er et Parti eller en Taler, der har en anden Mening end det konservative Parti, der har handlet saa uforsvarligt paa dette Omraade, skal man høre dette Ord, at man undergraver det gode Forhold mellem Folk og Værn. Det er jo i øvrigt slet ikke i Overensstemmelse med den Tankegang, som heldigvis adskillige Officerer er enige i, at der maa være en fri Brydning om Danmarks Interesser paa det militære Omraade fremtidigt, og at det, naar Afgørelsen er truffet, kommer an paa, ligegyldigt paa hvilken Side man har staaet, at opretholde det bedst mulige Forhold mellem Folket og Værnet.

Nu er det jo saa heldigt, efter disse efter min Mening mærkelige Udtalelser af den højtærede Forsvarsminister, at Ministerens sidste Bemærkninger konkluderede ganske i det samme, som mine Udtalelser gav Udtryk for i Gaar, nemlig at det, det kommer an paa, er, at vi alle er enige om, at der i den kommende Tid maa en nøje Afvejning til, en fordomsfri Afvejning af Danmarks Stilling, og at det er nødvendigt at se, hvor Udvik-

lingen bærer hen, forinden endeligt Standpunkt tages. Der er blot det at sige, at det kan ikke forenes med det konservative Partis Program i dette Øjeblik, og derfor tror jeg, at det er baade i Forsvarets og i det højtærede Partis Interesse, at der, inden man gaar ud til Valg, er blevet gjort opmærksom paa dette Forhold, og jeg tror ogsaa, at det vil faa sin Virkning i den kommende Tid.

Af Bemærkninger til andre, der har haft Ordet, har jeg kun et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som igen var inde paa Spørgsmaalet om Grundloven. Jeg vil gerne sige, at vor Stilling kan udtrykkes og klarlægges ganske overordentlig kort. Vor Stilling var dikteret af en bestemt Ting, og det var dette: vi vilde ikke have en ny Grundlov fæstnet en Gang til med 35 Aars Valgret til Landstinget. Naar det ærede Medlem tillagde Spørgsmaalet om Landstingets Opløsning et Aar før eller senere saa stor Betydning, har det formentlig sin Baggrund i, at det ærede Medlem og hans Parti fra gammel Tid er vant til at overvurdere Landstingets Betydning her i Landet. Det er der ingen Grund til, og navnlig ikke i denne Situation. Naar det Folketingsvalg, vi nu gaar til, har været afholdt, saa er Afgørelse truffet om, hvor Magten her i Landet skal være, og det er ikke et Lands-ting, som skal være afgørende for den politiske Linie i den kommende Tid. Derfor har hele dette Spørgsmaal slet ikke den reale Betydning, som det ærede Medlem hele Tiden har troet.

Saa har jeg til Slut blot et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Bomholt. Det ærede Medlem synes at tro, at der er noget særlig aandfuldt ved at sige til alle Partier, hvis vi har en anden Mening end han, at saa er vi besat af Socialistforskrækkelse. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han ganske overvurderer sig selv. Der er ingen, der er forskrækket for det ærede Medlem, og i øvrigt hvad det angaar, at det socialdemokratiske Program skulde have forskrækket nogen, saa er de eneste, jeg har truffet, der var forskrækkede, Socialdemokrater. Endvidere vil jeg advare det ærede Medlem mod paa nuværende Tidspunkt at føre den Ordveksling, der finder Sted her i Tinget, op i den højere Storpoltiks Sfære og begynde